

UZASADNIENIE

Powód M. M., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) z siedzibą w W. łącznej kwoty 8500,00 zł – w tym kwotę 8000,00 zł tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 5 lipca 2011 r. w samochodzie osobowym marki H. (...)09 – lim 4 o numerze rejestracyjnym (...) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 września 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 500,00 zł z tytułu kosztów poniesionych z związku ze sporządzeniem opinii przez biegłego prywatnego wraz z odsetkami liczonymi od dnia 3 listopada 2011 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego w wysokości 2417,00 zł oraz kosztów dojazdu na każdą rozprawę.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 5 lipca 2011 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powoda, który był wykorzystywany w działalności gospodarczej. Sprawca kolizji L. H. posiadał umowę ubezpieczenia zawartą z towarzystwem (...). Powołując się na zamiar szybkiej naprawy pojazdu podał, iż w dniu 6 lipca 2011 r. zgłosił szkodę w (...) S.A. i wniósł o wypłatę odszkodowania z tytułu polisy AC. Ubezpieczyciel w dniu 12 lipca 2011 r. wykonał kalkulację naprawy i ustalił, iż koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosi 38779,07 zł (netto), a wartość rynkową samochodu oszacował na kwotę 37200,00 zł (netto). W dniu 3 sierpnia 2011 r. poinformował powoda, iż szkoda została rozliczona jako całkowita z odszkodowaniem w wysokości 13453,00 zł i ewentualną dopłatą w kwocie 3097,00 zł w przypadku sprzedaży pojazdu w stanie uszkodzonym wskazanemu oferentowi. W dniu 9 sierpnia 2011 r. powód wystąpił z wnioskiem o likwidację przedmiotowej szkody z polisy OC sprawcy wypadku. Jednocześnie przedstawił ubezpieczycielowi prywatną opinię sporządzoną przez rzeczoznawcę A. P., który wycenił koszt naprawy pojazdu na kwotę 26905,55 zł. Ponadto zażądał zwrotu kosztów poniesionych w związku z jej sporządzeniem. Powód wskazał, iż akta szkody celem dalszego prowadzenia zostały przekazane do (...) S.A. (...). Decyzją z dnia 2 lutego 2012 r. ustalono odszkodowanie za uszkodzony pojazd w wysokości 12528,03 zł (netto). Powołując się na różnicę w kalkulacji naprawy sporządzonej przez biegłego prywatnego (21874,12 zł) i wysokość wypłaconego odszkodowania (12528,03 zł) podniósł, iż może dochodzić roszczenia w kwocie 9346,09 zł, a ponadto świadczenia w wysokości 26250,93 zł z tytułu doprowadzenia pojazdu do stanu pierwotnego (38778,96 zł – 12528,03 zł). Przy czym powód ograniczył swoje roszczenie do kwoty 8.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 12 września 2011 r. Uzasadniając datę wymagalności wierzytelności odsetkowej podał, iż ubezpieczyciel miał obowiązek wypłacić odszkodowanie w ciągu 30 dni od dnia zgłoszenia szkody, co miało miejsce w dniu 12 sierpnia 2011 r. Natomiast w przypadku odsetek liczonych od roszczenia z tytułu kosztów poniesionych w zw. z opinią prywatną wskazał, iż wezwanie do zapłaty ubezpieczyciel otrzymał w dniu 3 października 2011 r., a należność ta powinna być wypłacona w ciągu 30 dni tj. do dnia 2 listopada 2011 r. Jednocześnie zaznaczył, iż na tle czynności dokonywanych przez ubezpieczycieli w postępowaniu likwidacyjnym poniesienie tych wydatków było obiektywnie uzasadnione i konieczne. Ponadto podał, że koszty tej ekspertyzy mieszczą się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Strona pozwana oświadczyła, iż w związku z przedmiotową kolizją posiada legitymację procesową bierną i działa w oparciu o przepis art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)(...). Ponadto potwierdziła osobę sprawcy,

a także wypłatę przez korespondenta czeskiego ubezpieczyciela tj. (...) S.A. odszkodowania w kwocie 12528,03 zł. Odnosząc się do żądania powoda podniosła, iż naprawienie szkody następuje przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej – uwzględniającej wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu jej naprawienia. Jednocześnie zakwestionowała opinię sporządzoną na zlecenie powoda, a także zasadność żądania zwrotu kosztów związanych z jej sporządzeniem. W ocenie strony pozwanej przedmiotowa opinia nie jest normalnym następstwem i nie pozostaje w związku przyczynowym z zaistniałą szkodą. Ponadto zaznaczył, iż jej sporządzenie nie było konieczne ani obiektywnie uzasadnione, gdyż ubezpieczyciel nie zażądał takiej opinii dla wykazania szkody. Odnosząc się do żądania w zakresie wierzytelności odsetkowej podniosła, iż powód przed wytoczeniem powództwa nie wzywał ubezpieczyciela do zapłaty, jak również nie składał oświadczeń kwestionujących wysokość przyznanego odszkodowania. Zarzuciła, iż żądanie likwidacji szkody skierowane do korespondenta zagranicznego ubezpieczyciela wpłynęło w dniu 22 listopada 2011 r. i dopiero od tej daty należy liczyć terminy przewidziane na likwidację szkody. Podkreśliła, iż nie może ponosić odpowiedzialności za opóźnienie ubezpieczyciela powoda ((...) S.A.) w przekazaniu akt korespondentowi czeskiego ubezpieczyciela ((...) S.A.). Ponadto zwracając uwagę na standardowy charakter rozpoznawanej sprawy z ostrożności procesowej zakwestionowała żądanie w zakresie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lipca 2011 r. miała miejsce kolizja drogowa, podczas której kierujący pojazdem ciężarowym marki A. o nr rej. (...) obywatel Czech z powodu nieudzielenia pierwszeństwa przejazdu uderzył w samochód marki H. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność powoda M. M..

Sprawca wypadku posiadał zieloną kartę, był ubezpieczony w towarzystwie (...).

(fakty bezsporne)

Powód zgłosił szkodę w dniu 6 lipca 2011 r. (...) S.A. w ramach ubezpieczenia auto-casco. Ubezpieczyciel w dniu 12 lipca 2011 r. wykonał w systemie A. kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu nr (...), w której wyliczono koszt naprawy pojazdu na kwotę 38779,07 zł netto a wartość rynkową pojazdu na kwotę 37200,00 zł. Powód został poinformowany, że szkoda została zakwalifikowana jako całkowita z odszkodowaniem w wysokości 13453,00 zł z ewentualną dopłatą w wysokości 3097,00 zł w przypadku gdyby powód zdecydował się sprzedać uszkodzony pojazd wskazanemu oferentowi. Powód pismem z dnia 9 sierpnia 2011 r., doręczonym w dniu 12 sierpnia 2011 r. poinformował (...) S.A., że wnosi o likwidację szkody z polisy OC sprawy wypadku. Wobec braku stanowiska ubezpieczyciela powód kolejnym pismem z dnia 28 września 2011 r., doręczonym w dniu 3 października 2011 r., wskazał, że zgodnie z opinią sporządzoną przez rzeczoznawcę A. P. szkoda w jego pojeździe nie jest całkowita a jego naprawa ekonomicznie uzasadniona. W załączeniu powód przesłał niniejszą opinię ubezpieczycielowi oraz wniósł o zwrot kosztów jej sporządzenia. Zgodnie ze sporządzoną prywatną opinią wartość rynkowa pojazdu została ustalona w kwocie 47900,00 zł natomiast koszt naprawy w wysokości 26905,55 zł (w tym 5031,12 zł podatku VAT). Faktura za sporządzenie opinii została wystawiona na kwotę 615,00 zł brutto (500,00 zł netto).

(...) S.A. przekazała sprawę likwidacji szkody w pojeździe powoda do (...) Sp. z o.o. Niniejszy ubezpieczyciel w dniu 26 stycznia 2012 r. wykonał własny kosztorys naprawy pojazdu - (...) S nr (...), w którym ustalono koszt naprawy na kwotę 12 528,03 zł netto. O wysokości przyznanego odszkodowania powód został poinformowany pismem z dnia 2 lutego 2012 r. Dodatkowo został on pouczony o możliwości dochodzenia swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego a ewentualny pozew winien być skierowany przeciwko (...) z siedzibą w W..

(dowód: akta szkodowe nr (...)).

Wartość nieuszkodzonego samochodu powoda w stanie jak przed wypadkiem wynosiła na dzień 5 lipca 2011 r. 46550,00 zł, a jego naprawa jest ekonomicznie i technicznie uzasadniona i wynosi 42184,45 zł. Natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 18200,00 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. B. z dnia 16.07.2012 r. k. 34-48;

opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. B. z dnia 10.11.2012 r.

k. 107-108)

Powód naprawił uszkodzony pojazd i w dalszym ciągu go użytkuje. M. M. jest płatnikiem podatku VAT. Samochód marki H. (...) o nr rej. (...) był i jest nadal wykorzystywany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

(dowód: zeznania powoda k. 129)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

W przedmiotowej sprawie kwestią bezsporną była odpowiedzialność strony pozwanej - wynikająca z umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC sprawcy kolizji - za szkodę. Poza sporem pozostawał stan faktyczny sprawy w zakresie okoliczności powstania szkody. Spór dotyczył ustalenia wysokości rzeczywistej szkody (naprawa uzasadniona lub nieuzasadniona ekonomicznie), a co za tym idzie, wysokości należnego odszkodowania. Ponadto kwestię sporną stanowił termin naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie.

Stosownie do treści art. 805 § 1 i 2 pkt. 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia majątkowego ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie, polegające na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy ubezpieczenia majątkowego wyraża się w obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego polegającego na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2 art. 822 k.c.).

Przepis § 4 przytoczonego artykułu upoważnia uprawnionego do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej do dochodzenia roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Według art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (...) (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1 zd. 1 wskazanej wyżej ustawy).

Zgodnie z treścią art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego środka komunikacji, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Reguły odpowiedzialności sprawcy szkody powstałej w następstwie kolizji drogowej określa art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Według zaś art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Poszkodowany jest więc uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego wyrządzoną szkodę.

Jeżeli chodzi o sposób naprawienia szkody to zgodnie z treścią art. 361 § 1 k.c. poszkodowanemu co do zasady przysługuje prawo wyboru sposobu naprawienia szkody albo poprzez przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku (naprawa pojazdu) lub też przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem odszkodowania, która to suma odpowiada kosztom naprawy pojazdu.

Zgodnie z art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 361 k.c. odpowiedzialny za szkodę powstałą w wyniku kolizji obowiązany jest do naprawienia wszelkiej szkody majątkowej poniesionej przez poszkodowanego.

W niniejszym postępowaniu przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej jest zaistnienie zdarzenia, z którym ustawa wiąże powstanie obowiązku odszkodowawczego, wystąpienie szkody rozumianej jako uszczerbek w mieniu poszkodowanego, a także istnienie związku przyczynowego między zdarzeniem a zaistniałą szkodą.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania, Sąd miał na uwadze, iż świadczenie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego winno w pierwszej kolejności korespondować z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody wyrażonej w art. 361 § 2 k.c., ale jednocześnie powinno obejmować tylko niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na rynku lokalnym (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 r. wydanej w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (LEX nr 78592).

Należne odszkodowanie stanowi różnica pomiędzy stanem majątku powoda jaki istniałby, gdyby przedmiotowa kolizja nie nastąpiła, a stanem tego majątku jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę. Fakt naprawienia rzeczy (samochodu) nie ma też znaczenia dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, ponieważ wysokość ta powinna odpowiadać kosztom wyrównania uszczerbku, jaki pojawił się w majątku poszkodowanego po powstaniu wypadku komunikacyjnego, a więc kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Treścią świadczenia wynikającego z umowy ubezpieczenia OC, nie jest jednak przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku (restytucja techniczna samochodu), ale naprawienie szkody powstałej w ogóle w majątku poszkodowanego, wywołanej uszkodzeniem lub zniszczeniem pojazdu. Od woli poszkodowanego zależy bowiem to, czy i w jakim zakresie wypłacone mu przez ubezpieczyciela odszkodowanie przeznaczy na naprawę samochodu (tak Sąd Najwyższy

w uzasadnieniu uchwały z dnia 17 maja 2007 r., sygn. akt III CZP 150/06, LEX nr 258523). Natomiast w orzeczeniu wydanym w dniu 16 stycznia 2002 r. w sprawie o sygn. akt IV CKN 635/00 (LEX nr 78370) Sąd Najwyższy wskazał, iż roszczenie należne od ubezpieczyciela

w ramach ustawowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego czy naprawa została już dokonana. Wysokość odszkodowania w takim wypadku należy ustalić według przewidywanych kosztów naprawy i według cen z daty ich ustalania.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd miał przede wszystkim na uwadze opinię główną i opinię uzupełniającą biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, wyceny wartości pojazdów samochodowych, kalkulacji kosztów napraw powypadkowych M. B.. Zdaniem Sądu opinie sporządzone przez biegłego sądowego są wyczerpujące i przekonujące. Biegły szczegółowo uzasadnił sposób oraz podstawy opracowania opinii, zaś pozostałe dokumenty nie budzą wątpliwości. Biegły sporządzając opinię w niniejszym postępowaniu opierał się wyłącznie na aktach sprawy. Dokonał szczegółowej analizy akt szkody sporządzonych przez stronę pozwaną. Biegły w sposób szczegółowy przedstawił sposób w jaki ustalił rzeczywistą szkodę w pojeździe powoda.

W ocenie Sądu zarówno główna jak i uzupełniająca pisemna opinia biegłego sądowego została sporządzona w sposób logiczny, rzetelny i prawidłowy. Wobec powyższego Sąd uznał poczynione przez biegłego ustalenia za własne. Jednocześnie należy podkreślić, iż zarówno powód jak i strona pozwana zgłosili zarzuty co do opinii głównej jednakże po sporządzeniu opinii uzupełniającej już żadna ze stron nie zgłosiła zarzutów w przedmiocie zupełności i rzetelności sporządzonej opinii.

Ustalając faktyczny rozmiar szkody jaką poniósł M. M. w wyniku kolizji mającej miejsce w dniu 5 lipca 2011 r., a następnie decydując o wysokości należnego odszkodowania, Sąd orzekł w oparciu o opinię biegłego, który dokonał poprawnych

i wiarygodnych ustaleń. Biegły prawidłowo ustalił wartość pojazdu nieuszkodzonego jak również koszt oraz zakres jego naprawy, a następnie porównując te wartości uznał, iż naprawa jest ze względów technicznych uzasadniona oraz ekonomicznie opłacalna

i przywróci pojazd do stanu sprzed szkody. Kalkulacja naprawy została wykonana przez biegłego w systemie Audatex. Biegły uwzględnił do wymiany i naprawy części uszkodzone wskazane przez ubezpieczyciela, przyjął ceny oryginalnych części zamiennych na dzień szkody oraz stawki roboto – godziny wg średnich stosowanych w warsztatach nieautoryzowanych wykonujących naprawy o jakości porównywalnej z warsztatami (...).

W ocenie sądu rzeczywista szkoda poniesiona przez powoda w wyniku zdarzenia z dnia 5 lipca 2011 r. jest równa kosztom naprawy powypadkowej jakie na dzień zaistnienia szkody musiałby ponieść powód i wraz z podatkiem VAT wynosi 42184,45 zł. Jednocześnie należy podkreślić, iż przedmiotowy pojazd był wykorzystywany w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i dlatego należne mu odszkodowanie obejmuje kwotę odliczając podatek od towarów i usług (VAT) czyli 34296,30 zł.

Mając na uwadze wysokość odszkodowania uznaną przez ubezpieczyciela (...) S.A. z siedzibą w W. i wyłaconą powodowi, tj. kwotę 12528,03 zł, zasądzić należało dalszą dochodzoną kwotę 8000,00 zł.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Jako datę wymagalności odsetek za opóźnienie Sąd uznał datę wskazaną w pozwie, mając na względzie art. 817 § 1 k.c. zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a także art.

14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który zawiera podobną regulację i stanowi, iż ubezpieczyciel wypłaca świadczenie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Gdy wyjaśnienie

w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okaże się niemożliwe, świadczenie powinno zostać spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (art. 817 § 2 k.c.). Oznacza to, iż spełnienie świadczenia w terminie późniejszym może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych ze szczególną starannością.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że nie można przyjąć w niniejszej sprawie termin wymagalności odsetek od dnia 12 września 2011 r. czyli 30 dni po zawiadomieniu ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia auto-casco o wyborze likwidacji szkody z ubezpieczenia OC sprawcy kolizji. Datę tą należy ustalić w oparciu o termin zawiadomienia właściwego ubezpieczyciela sprawcy wypadku, a to miało miejsce w dniu 22 listopada 2011 r. w związku z czym odsetki ustawowe są należne od dnia 23 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 listopada 2009 r. (sygn. akt II CSK 257/09, LEX nr 551104) wskazał, iż po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku ubezpieczyciel – jako profesjonalista korzystający z wyspecjalizowanej kadry i w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców – obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody. Obowiązku tego nie może przerzucić na inne podmioty, w tym uprawnionego do odszkodowania. Nie może też wyczekiwać na prawomocne rozstrzygnięcie sądu. Bierne oczekiwanie ubezpieczyciela na wynik toczącego się procesu naraża go na ryzyko popadnięcia w opóźnienie lub zwłokę w spełnieniu świadczenia odszkodowawczego. Rolą sądu w ewentualnym procesie może być jedynie kontrola prawidłowości ustalenia przez ubezpieczyciela wysokości odszkodowania. Stwierdzenie, iż ubezpieczyciel uchyla się od spełnienia świadczenia oznacza, że umowa ubezpieczenia nie spełnia swej funkcji ochronnej. Takie działanie ubezpieczyciela stanowi akt nielojalności i złej wiary, przez co nie może korzystać z ochrony prawnej.

W zakresie żądania pozwu o zasądzenie kwoty 500,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii prywatnej przez rzeczoznawcę A. P. Sąd uznał, iż nie zasługuje on w tym zakresie na uwzględnienie. W tym miejscu należy przytoczyć treść uchwały SN z dnia 18 maja 2004 r., sygn. III CZP 24/2004, w której stwierdzono, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Podzielając niniejszy pogląd należy wskazać, iż jest możliwe dochodzenie w ramach odszkodowania za szkody w pojeździe powstałe w wyniku kolizji również kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy jednakże zasadność takiego roszczenia zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały wskazał, że ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę uznał, iż zlecenie sporządzenia opinii prywatnej nastąpiło przedwcześnie gdyż została ona wykonana po sporządzeniu kosztorysu przez (...) S.A. w ramach ubezpieczenia auto-casco ale przed wyceną dokonaną przez ubezpieczyciela likwidującego szkodę w ramach ubezpieczenia OC sprawcy kolizji czyli przez (...) S.A. Zarówno okoliczności wypadku jak i zakres uszkodzeń pojazdu należącego do powoda były w całości znane ubezpieczycielowi w związku z czym brak było obiektywnych przyczyn sporządzania opinii na tym etapie. Mając niniejsze na uwadze Sąd w punkcie II wyroku oddalił powództwo w tym zakresie.

Orzeczenie o kosztach procesu w pkt. III sentencji wyroku Sąd oparł o art. 98 k.p.c. i art. 100 k.p.c. Mając na uwadze fakt, iż powód przegrał proces tylko w nieznacznej części (5,88 %), Sąd obciążył stronę pozwaną w całości kosztami sądowymi poniesionymi przez M. M., tj.: opłatą sądową w wysokości 425,00 zł, kwotą 1274,00 zł wpłaconą tytułem wynagrodzenia biegłego za sporządzenie pisemnej opinii głównej, kwotą 127,40 zł wpłaconą tytułem wynagrodzenia biegłego za sporządzenie pisemnej opinii uzupełniającej oraz kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 1217,00 zł.

Wynagrodzenie pełnomocnika powoda zostało ustalone w oparciu o § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Sąd uznał, że

brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce z uwagi na typowy charakter niniejszej sprawy oraz przeciętny stopień jej skomplikowania.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

• (...)

M.,(...)